

Dossier de premsa

SALA TRONO l'embrió

LA LLEI DE LA GRAVETAT

**DANIELA FEIXAS
PEP FARRES
BIEL ROSSELL
BIEL SERENA**



MOTIVACIONS DEL PROJECTE

El projecte sorgeix dels interessos creatius de Pep Farrés, Biel Rossell i Biel Serena. Les seves inquietuds els van portar a fer recerca d'històries protagonitzades per joves. Després de portar a escena el viatge iniciàtic de l'Adrià Guinart amb l'adaptació de "Quanta, quanta guerra..." l'equip volia repetir experiència i començar un nou projecte.

En un context on el debat del sistema educatiu està més present que mai, què en pensen els joves? Tots els "caiguts" del sistema educatiu, on van a parar? Quin ha de ser el repte del sistema educatiu? Com podem evitar-ho? Quina ha de ser la resposta dels docents? I la de casa?

A partir d'aquest seguit de preguntes, Daniela Feixas, Pep Farrés i Biel Rossell escriuen la història de l'Èric, un jove inspirat en la veu de molts joves, i Biel Serena compon i interpreta la música en directe de l'obra.

Així neix "La llei de la gravetat", una dramaturgia construïda a partir d'entrevistes amb joves i professors per obrir preguntes sobre el malanomenat fracàs escolar. No és una història a partir del lament, és una història d'esperança en un moment delicat pel protagonista i també pel context social.



La llei de la gravetat arrenca amb una declaració.

L'Èric, un jove professor de secundària, explica un incident violent que ha viscut a l'aula. Avui, davant de la comissió que l'investiga, l'Èric té l'oportunitat d'explicar-se, de donar la seva versió.

L'Èric no pot més, està al límit, no vol posar excuses ni maquillar la realitat. Està disposat a narrar els fets de la manera més objectiva possible. Vol posar damunt la taula la responsabilitat col·lectiva i denunciar el sistema.

FITXA ARTÍSTICA

Autoria **Pep Farrés, Biel Rossell, Daniela Feixas**

Direcció i espai escènic **Pep Farrés i Junyent**

Amb **Biel Rossell Pelfort, Biel Serena Riba**

Vestuari **Nídia Tusal**

Il·luminació i direcció tècnica **David Bofarull**

Composició musical i espai sonor **Biel Serena**

Moviment **Anna Castells**

Disseny d'escenografia **Alfred Casas i Pep Farrés**

Amb les veus de **el Carles, la Míriam, la Sara, l'Abde, l'Izan, el Fran, el Bernat, la Rat...**

Fotografia **Albert Rué**

Construcció d'escenografia **Taller Felbinox, Alfons Menacho, Toni Aguilera, Alfred Casas i Pep Farrés**

Cap de producció **Joan Negrié**

Producció executiva **Roser Soler**

Producció L'embrió **Martí Rossell**

Gerència **Manel Torres**

Producció en gira **Àngel Monlleó**

Comunicació i premsa **Laia Marín i Míriam Mariné**

Distribució **Mar Puig**

Una producció de **Sala Trono, L'embrió**

Amb el suport de **Institut Català de les Empreses Culturals (ICEC) - Generalitat de Catalunya**

Amb la col·laboració de **Teatre Nacional de Catalunya, Atrium Viladecans**

Agraïments **Institut Pere Vives, Farrés Brothers i cia., Fundació Bofill, Fundació El Llindar, BARC, Toni Moncunill, Mireia Moncunill, Pepo Carreras**

NOTES DE DIRECCIÓ

Un 13'5% de joves abandonen els estudis. Es dirà d'ells que han caigut del sistema educatiu.

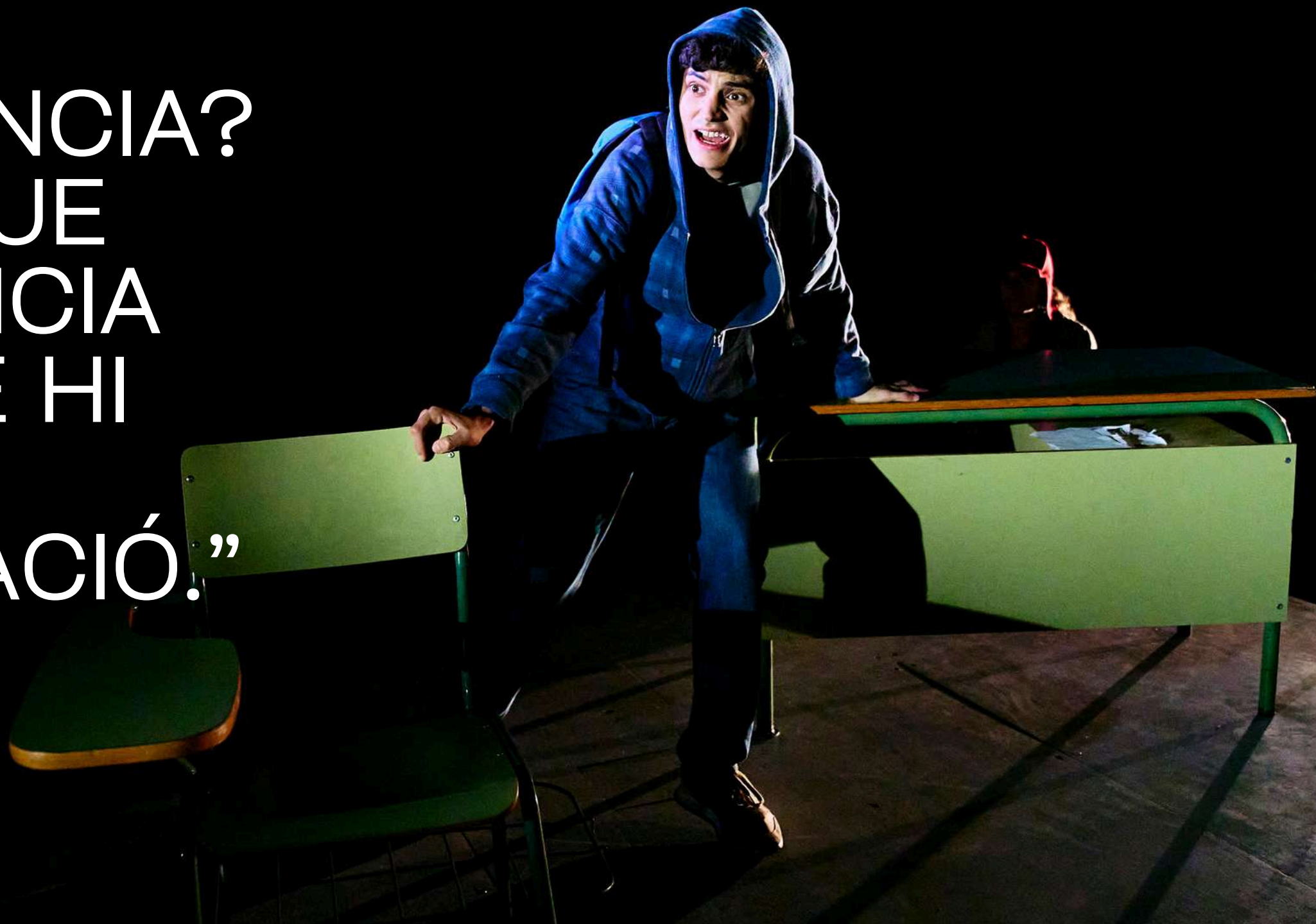
“La llei de la gravetat” parteix d'aquesta expressió: “Ha caigut del sistema”. El sistema com a plataforma que suporta a tot aquell individu capaç de suportar el propi sistema. És recíproc: el sistema em sosté a mi si jo sostinc el sistema. Si no, em deixa caure.

“La llei de la gravetat” planteja una situació malauradament quotidiana: un dia en una aula d'institut, una aula inestable on la crispació et pot portar a l'abisme. Un alumne que està caient i un professor incapaç de sostenir-lo.

“La llei de la gravetat” és una llei universal, afecta a tothom. Qualsevol cos és atret per la gravetat de la terra, qualsevol estudiant pot ser expulsat del sistema, qualsevol professor pot trobar-se davant d'una situació que faci trontollar la seva estabilitat i en definitiva, qualsevol persona pot caure.

Pep Farrés i Junyent

“VIOLENCIA?
MÉS QUE
VIOLENCIA
EL QUE HI
HA ÉS
CRISPACIÓ.”



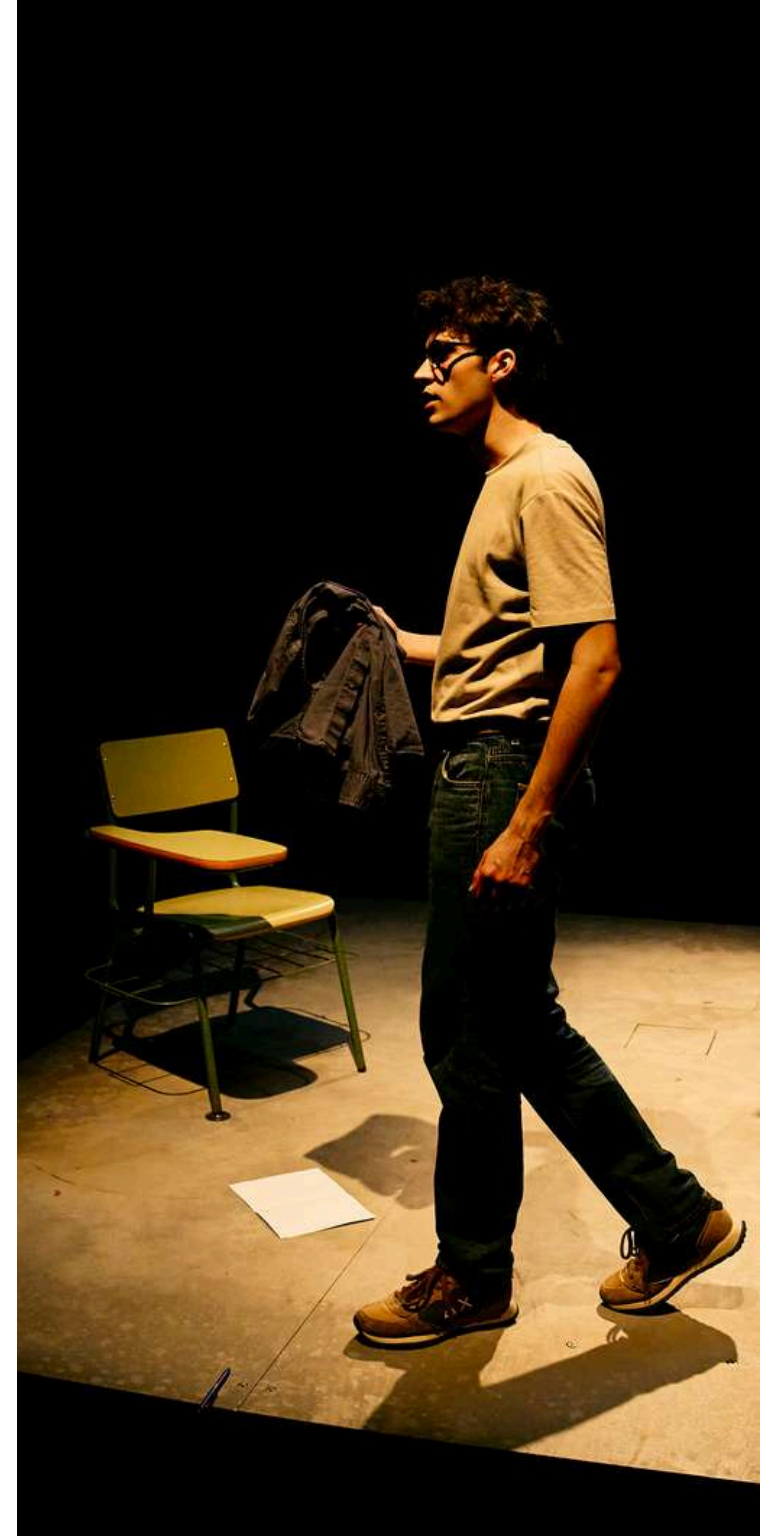
ELS TESTIMONIS

Tenim davant un tema complex, a l'ordre del dia de moltes persones i famílies. Vam tenir la necessitat de parlar-ne i generar preguntes fent el que podríem saber fer: teatre. Després de moltes proves d'escriptura vam creure que no érem nosaltres qui havia de posar veu a aquests professors i alumnes, sinó ells mateixos.

Durant els últims dos anys, amb l'equip de L'embrió, ens hem estat reunint, conversant i entrevistant als autèntics protagonistes d'aquest relat. Ens hem reunit amb molts professors i professores al límit, amb ganes de que el sistema canvi i trobi una manera més sana i segura per què pugui ser estable. Els episodis que viuen a l'aula, les experiències o els sentiments han sigut el material clau per construir la peça.

La trobada amb els alumnes ha sigut sorprenent i enriquidora. Gràcies a la Fundació El llindar hem pogut parlar amb molts joves que senten que "han caigut del sistema". El que hem pogut observar han sigut les ganes irrefrenables de parlar, de que se'ls escolti, de donar el seu punt de vista i compartir-lo entre ells i elles. Tenim la responsabilitat de fer-los parlar, de que se'ls escolti i de que el teatre pugui ser el lloc d'escolta i de debat.

Amb el seu permís hem fet servir les seves veus i les hem fet parlar a través del nostre protagonista. Un professor que intenta no caure, que intenta desafiar la llei de la gravetat.



L'ESCENOGRAFIA

L'espai escènic disposa d'una plataforma amb capacitat de canviar el seu pendent, per jugar amb la idea de caiguda. Tota l'acció és representada des de dins amb pocs elements. I des de fora, el músic crea en directe tot l'espai sonor.



DELS CREADORS DE QUANTA, QUANTA GUERRA...



UN EQUIP IMMILLORABLE

La idea sorgida de l'interès de Biel Rossell va aconseguir reunir un equip professional, amb la direcció de Pep Farrés i la producció de Farrés Brothers i cia.



MÉS DE 80 FUNCIONS

Entre funcions escolars, públic adult, una llarga gira i dues temporades a Barcelona, l'obra va impressionar milers d'espectadors.



JOVES I ADULTS

L'obra va aconseguir trobar la manera d'arribar al públic jove partint d'un clàssic literari català i transformant-lo en un llenguatge escènic que seduïa adults i joves.



FINAL DE GIRA

El comiat de l'espectacle va ser el 27 de desembre de 2024 a Igualada. Amb aquesta fita, la companyia confia començar a arrencar nous projectes.

“NO SÉ QUÈ ELS
HI DIRÉ ALS
PARES. QUÈ ES
DIU QUAN ET FAN
FORA? LA VEU
AGUDA DE LA
MARE DIRÀ: UN
ALTRE COP?”





SALA TRONO

La Sala Trono comença a produir teatre professional l'any 2008 després de cinc anys programant espectacles a una petita sala de Tarragona. Defensa i aposta per la dramaturgia contemporània, i el suport als autors catalans ha fet que molts d'ells hagin tingut una gran rellevància després d'escriure textos per la Sala Trono. Entre els seus darrers èxits hi trobem "You Say Tomato", "Amnèsia", "Les bones intencions", "Els gossos", entre d'altres.



L'embrió és una companyia jove formada per Biel Rossell, Biel Serena, Pep Farrés i Martí Rossell. Van decidir unir-se per explicar històries des de les arts escèniques, sumant les seves experiències en interpretació, música, direcció i producció, respectivament. El primer projecte de la companyia, "Quanta, quanta guerra...", adaptació teatral de la novel·la homònima de Mercè Rodoreda, va comptar amb el suport de la companyia Farrés Brothers i cia. Ara, amb la voluntat de continuar parlant dels joves des dels joves, encaren "La llei de la gravetat", un espectacle que recull testimonis de persones que han caigut del sistema educatiu, per fer un relat emocionant sobre l'educació i l'esperança. Per emprendre aquest nou projecte, s'han aliat amb la Sala Trono a la producció, Daniela Feixas a la dramaturgia, i compten amb el suport del Teatre Nacional de Catalunya.



PEP FARRÉS I JUNYENT

codramatúrgia, direcció i espai escènic

Actor llicenciat a l'Institut del Teatre. L'any 2002 creà **Farrés Brothers i cia.** amb Jordi Farrés i Jordi Palet, amb qui ha fet una dotzena d'espectacles. A més a més ha dirigit Quanta, quanta guerra..., els musicals de L'Olla Expressa, diversos projectes locals i ha assumit la direcció artística de La Mostra d'Igualada (2015-19).



DANIELA FEIXAS CONTE

codramatúrgia

Llicenciada en Art Dramàtic en l'especialitat d'Interpretació per l'Institut del Teatre. S'ha format com a autora amb professionals com Sergi Belbel, José Sanchis Sinisterra i Xavier Albertí, entre d'altres. A banda de dramaturga, és actriu, directora i guionista de televisió.

Ha estrenat textos com Chipko, Simone, La tortuga de Califòrnia, El bosc, Només sexe, Un lloc conegut, Sandra, Malamort o La festa.



BIEL ROSSELL PELFORT

codramatúrgia i interpretació

Actor format a l'Escola Municipal de teatre "La Tarima" i l'Escola Laura Jou: estudi per a l'actor. Ha participat en diversos projectes audiovisuals (La vida sense la Sara Amat, Cucut, La Mesías, Jo mai mai, Zoomers, Com si fos ahir), que ha combinat amb les arts escèniques (Quanta, quanta guerra..., Contes meravellosos, La Festa, Amnèsia, La tercera fuga, L'òpera de tres rals).



BIEL SERENA RIBA

_composició musical, espai sonor i
intepretació

Músic, teclista, compositor i productor musical. Ha estudiat fagot i piano, i recentment s'ha graduar en Sonologia a l'ESMUC. Ha participat en orquestres, grups de música i el seu salt a les arts escèniques professionals es va produir amb 'Quanta, quanta guerra...'. Combina els estudis amb l'enregistrament i la producció de projectes musicals.



MARTÍ ROSSELL PELFORT

producció L'embrió

Graduat en Comunicació i Indústries Culturals. Membre de l'equip de comunicació de l'Espai Texas. Anteriorment ha estat coordinador de Novaveu, responsable de comunicació de Farrés Brothers i cia., productor executiu de Quanta, quanta guerra... i col·laborador en diversos mitjans de comunicació. Implicat en el teixit associatiu d'Igualada.



CONTACTE DE PREMSA

SALA TRONO

Laia Marín

premsa@salatrono.com

633 37 57 13

l'embrió

Martí Rossell Pelfort

lembriocia@gmail.com

633 299 433